

26 Cb 136/98

9c 1055/97 - 27

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Praha - západ rozhodl samosoudcem Mgr. Petrem Haňkem v právní věci žalobce S. T., a.s., se sídlem , zastoupená vedoucí právního odboru JUDr. D. T., S. T., a.s. - , odštěpný závod, , IČO: , proti 1. žalovanému Ing. J. E., bytem , 2. žalovanému Ing. Č. E., CSc., bytem , 3. žalovanému J. M., bytem , 4. žalované V. P., bytem , 5. žalovanému Ing. aschb. G. Š., bytem , 6. žalovanému ThDr. R. J., bytem , 7. žalovanému Ing. M. J., bytem , a 8. žalovanému Ing. D. J., bytem , všichni žalovaní právně zastoupeni JUDr. Karlem Chmelem, advokátem, AK Slaný, Fortenská čp. 38 na určení vlastnictví vrtané studny,

t a k t o :

Žaloba na určení neplatnosti smlouvy o nájmu vrtané studny na pozemku parcela č. v kat. území se z a m í t á .

Soud určuje, že výlučným vlastníkem vrtané studny na pozemku parcela č. v kat. území je žalobce.

Žalovaní jsou povinni trpět vstup žalobce na pozemek parcela č. v kat. území za účelem oprav a údržby vrtané studny a přívodu elektrické energie, jeho ochranného páska a inženýrských sítí umístěných pod zemí.

Žalovaní jsou povinni zdržet se jakýchkoliv zásahů do

provozu stavby studny na pozemku parcela č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE].

Žalobce je povinen zaplatit částku 3.000,- Kč jako doplatek soudního poplatku na účet Okresního soudu Praha - západ, Praha 1, Karmelitská 19, do 3 dnů od právní moci rozsudku.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

Žalobce podal soudu žalobu ve které uvedl, že jeho právní předchůdce v r. 1978 zhotovil na pozemku č. [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE], ke kterému měl právo hospodaření, vrtanou studnu osazenou ponorným čerpadlem "Nautila" pro potřeby tehdejšího letního pionýrského tábora. V r. 1977 pak začal stavět vodohospodářské dílo pro novou výstavbu 14. rodinných domků v obci [REDAKCE]. V průběhu výstavby výsledek čerpacího pokusu prokázal nedostatečnou vydatnost dvou vrtů a proto byly spojeny s vrtem provedeným na pozemku č. [REDAKCE], neboť ten měl být využíván jen sezóně. Užívání této stavby bylo povoleno dne 6. března 1980 a ne 8. dubna 1980 byl vydán Okresní hygienickou stanicí [REDAKCE] souhlas se zřízením ochranného pásma u studny na pozemku č. [REDAKCE] o poloměru 10 x 10 m.

Rozhodnutím Pozemkového úřadu Okresního úřadu [REDAKCE], které nabylo právní moci dne 19. února 1993, se žalovaní stali vlastníky pozemku č. [REDAKCE]. Při vydání pozemku vznikla u právního předchůdce žalobce i u žalovaných nesprávná domněnka, že vrtaná studna přešla do vlastnictví žalovaných i s pozemkem, neboť nebyla zapsána v kat. nemovitostí. Předmětná studna je však drobnou stavbou tvořící příslušenství 14. rodinných domků, žalovaní se tedy nemohli stát vlastníky předmětné studny. Dne 13. května 1993 byla však mezi právním předchůdcem žalobce a žalovanými uzavřena nájemní smlouva, ve které žalovaní vystupují jako pronajímatele studny na pozemku č. [REDAKCE]. V této smlouvě bylo mimo jiné zakotveno ustanovení, že po dobu 3. let od podpisu této smlouvy bude nájem vodního zdroje bezplatný s tím, že nájemce nepožaduje náhradu za zřízení vrtané studny.

Předmětná studna byla však nadále účetně vedena jako majetek právního předchůdce žalobce a na základě schváleného privatizačního projektu přešla k 1. lednu 1994 do vlastnictví žalobce spolu s 14. rodinnými domky, kde je vedena pod inventárním číslem. Žalovaní byli upozorněni na to, že uvedená nájemní smlouva je ze zákona neplatná, a byly jim nabídnuty varianty řešení tohoto stavu. Žalovaní však nadále trvají na svém závěru, že jsou vlastníky studny a dne 4. října 1996 vypnuli elektrický proud v čerpadlu na studni, čímž došlo k znemožnění čerpání vody z této studny.

Žalovaní ve svém písemném vyjádření k žalobě zejména uvedli, že žalobce jako povinná osoba podle zákona o půdě vydal žalovaný v obci [REDAKCE] veškeré k vydání přicházející nemovitosti, kromě areálu pionýrského tábora s pozemky č. [REDAKCE] a [REDAKCE] v kat. území [REDAKCE]. Tento areál žalobce vydal až na základě rozhodnutí Pozemkového úřadu pro [REDAKCE] č.j. [REDAKCE] ze dne 6. října 1992. Na základě tohoto rozhodnutí byla mezi stranami uzavřena dohoda ze dne 17. února 1993 o vydání tohoto majetku. Ohledně vrtané studny na pozemku ř. [REDAKCE] byla uzavřena písemná smlouva ze dne 13. května 1993

podle které žalobce byl oprávněn z vrtané studny odebírat vodu pro provoz své ubytovny [REDAKCE] s tím, že odběr vody bude po tři roky bezplatný a žalobce recipročně nebude požadovat náhradu za zřízení vrtu - studny. Tříletým bezplatným odběrem vody na základě této smlouvy byla žalobci studna - vrt žalovanými zaplacen. O převodu studny nebyl činěn žádný zápis do katastru nemovitostí z důvodu že studna jako příslušenství dětského tábora nebal v katastru nemovitostí samostatně evidována, tedy nebylo co zapisovat. Před uplynutím 3. leté doby podle smlouvy z 17. května 1996 měli obě strany zájem na uzavření nové smlouvy o nájmu vodního zdroje. Návrh nové smlouvy byl připraven, později však žalobce tuto smlouvu nepodepsal, přestal mít na uzavření smlouvy zájem a začal proti žalovaným vystupovat z pozice síly. Jelikož následná jednání po 20. červnu 1996 k žádnému závěru nevedla, rozhodli se žalovaní dne 4. října 1996 vypnout přívod elektrického proudu ke svému vrtu na parcele č. [REDAKCE]. Žalovaní jsou toho názoru, že po vydání předmětných pozemků žalobcem žalovaným byla sporná studna - vrt žalovanými od žalobce fakticky odkoupena, resp. žalovaní jako oprávněné osoby žalobci jako osobě povinné v souladu se zákonem o půdě za zřízení vrtu uhradili žalobcem požadovanou náhradu.

Žalobce se písemně vyjádřil ke stanovisku žalovaných. Ve svém písemném vyjádření žalobce uvedl, že není pravda, že by snad žalobce využíval vrtanou studnu na pozemku č. [REDAKCE] pouze v sezóně. V době, kdy žalovaní vypnuli elektrický proud k čerpadlu na studni, byly rodinné domky připravovány žalobcem k předání do nájmu jako byty, což muselo být žalovaným známo. Dále žalobce uvedl, že v daném případě kdy na pozemku jednoho vlastníka se nachází řádně povolená drobná stavba jiného vlastníka je právní událostí, dle § 120 odst. 2 Občanského zákoníku. Existence drobné stavby není ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) Zák. č. 229/1991 Sb. důvodem k nevydání pozemků, automaticky však tato stavba spolu s pozemkem vydávána oprávněným osobám není. Smlouva o nájmu studny na pozemku č. [REDAKCE] je založena na doměnce, že studna přešla do vlastnictví žalovaných v souvislosti s vydáním pozemků. Vůlí právního předchůdce žalobce nebylo a ani nemohlo být touto smlouvou vlastnický převést předmětnou studnu na žalované. Žalobce se ostatně i po uzavření této smlouvy i nadále choval jako vlastník studny, prováděl i údržbu a opravy podle uzavřené smlouvy, krátce před vypnutím elektrického proudu vyměnil ve studni na vlastní náklady ponorné čerpadlo v ceně 29.271,50 Kč.

Po přednesení žaloby žalobcem soud zjišťoval, jaký má žalobce naléhavý právní zájem na určovací žalobě.

Žalobce naléhavý právní zájem spatřoval v tom, že v případě, že soud určí, že je výhradním vlastníkem předmětné studny, dojde k úpravě vztahů mezi žalobcem a žalovanými, dojde k uzavření smlouvy na pronájem pozemku, na kterém se studna nachází. Žalobce bude moci zásobovat rodinné domky vodou z předmětné studny.

Žalovaní k tomuto uváděli, že nejsou ochotni ani v budoucnu, i kdyby bylo určeno, že studna je v majetku žalobce, uzavřít nějakou smlouvu o nájmu.

8. žalovaný jako účastník řízení před soudem uvedl, že žalovaní jako vlastníci předmětného pozemku nejsou ochotni uzavřít s žalobcem nějakou smlouvu o nájmu na tento pozemek nebo na část tohoto pozemku. Žalovaní nejsou ochotni uzavřít nájem na pozemek ani o rozloze 10 x 10 m kde se nachází studna. Dále žalovaný uvedl, že předmětný pozemek je o velikosti asi 1 ha. Na tomto pozemku je 21 chat, které dříve sloužili jako pionýrský tábor. Žalovaný tyto chaty odkoupil a jsou nyní jeho vlastnictvím. V jedné třetině tohoto pozemku se nachází předmětná studna. Dříve z této studny byly zásobovány uvedené chatky a dále

14 rodinných domků, které jsou ve vzdálenosti asi půl kilometru od těchto chat. Voda byla čerpána ze studny a potrubím vedena k domkům, kde byla také úprava vody. Z úpravny se voda vracela zpět do areálu tábora, k jednomu vodovodnímu kohoutku. V současné době je studna mimo provoz, ze studny neodebírá vodu jak žalobce tak ani žalovaní. Dále žalovaný uvedl, že byla uzavřena 13. května 1993 smlouva mezi účastníky o odběru vody na dobu tří let. Ještě před zkončením této smlouvy byla připravena nová smlouva která původně vyhovovala oběma stranám. K podpisu této nové smlouvy však nedošlo, protože žalobce začal tvrdit že je vlastníkem této studny. Dále žalobce uvedl, že žalovaní nejsou ochotni strpět vstup žalobce na jejich pozemek ani nesouhlasí s tím, aby žalobce nějak zasahoval nějak do provozu studny. Žalovaní by byli ochotni povolit vstup na jejich pozemek a provádět zásahy do provozu studny pouze tehdy, kdy by to bylo nějak smluvně upraveno.

5. žalovaný jako účastník řízení před soudem potvrdil výpověď 8. žalovaného. Dále ještě dodal, že celý areál tvoří další budovy, tyto budovy jsou pouze z části zprovozněny. V případě že by došlo ke zprovoznění všech budov, tyto budovy by se bez předmětné studny neobešly.

2. žalovaný jako účastník řízení před soudem se ztotožnil s výpovědí 8. žalovaného Ing. D. J. Sám ještě v celé věci uvedl, že celý areál je o rozloze 70 ha, uprostřed je oplocený dvůr na kterém se nachází předmětná vrtaná studna. V oploceném areálu jsou hospodářské budovy a také rodinná vila. Kejm se nachází na místě bývalé zahrady. Další jiná studna v areálu není, protože předmětná vrtaná studna ztrhla vodu z jiné kopané studny která byla poblíž. Žalovaný se domnívá, že vlastníkem vrtané studny jsou žalovaní.

7. žalovaný jako účastník řízení před soudem uvedl, že souhlasí s výpovědí 8. žalovaného a ostatních žalovaných. Dále uvedl, že předmětný areál je v údolí a vždy byl soběstačný, co se týká zásobování vodou. Dále potvrdil, že původní kopaná studna má nyní pouze minimálně vody a to proto, že nová vrtaná studna o kterou se vede spor, stáhla vodu z původní kopané studny. Dále uvedl, že kdyby soud rozhodl, že vrtaná studna je v majetku žalobce, mohl by ten kdykoliv přerušit přívod vody pro žalované, přičemž celý areál je na vodě závislý. Dále uvedl, že žalovaní by souhlasili s tím, dodávat žalobci vodu z vrtané studny, jako tomu bylo před tím, ale pouze na základě smlouvy. Nesouhlasili by s pronajmutím části pozemku.

6. žalovaný jako účastník řízení uvedl, že souhlasí se všemi výpověďmi žalovaných které byly před soudem předneseny. Dále uvedl, že žalovaní by byli ochotni dodávat žalobci vodu jako před tím dle smlouvy. Nesouhlasí však s pronajmutím části pozemku.

4. žalovaná jako účastnice řízení uvedla, že souhlasí se všemi výpověďmi ostatních žalovaných. Dále uvedla, že nesouhlasí s prodejem nebo pronajmem pozemku, na kterém se nachází předmětná studna. Souhlasila by s tím, aby žalobce odebíral vodu z vrtané studny, ale pouze do určitého množství.

1. žalovaný se pro nemoc nezúčastnil jednání soudu, zaslal však soudu písemné vyjádření kde uvedl, že se připojuje k účastnickým vyjádřením Ing. D. J. a Ing. G. Š. které byly učiněny při jednání soudu dne 3. června 1997. Dále zejména uvedl, že není ochoten uzavřít s žalobcem smlouvu o nájmu v jakékoliv části pozemku se studnou, nemá však námitky proti uzavření smlouvy, na základě které by byla voda ze studny žalobci poskytována.

Z výpisu z obchodního rejstříku soud zjistil, že obchodní jméno žalobce je S. T., a.s., se sídlem [redacted], den zápisu [redacted]. Zakladatelem společnosti S. T. je [redacted], na který přešel majetek státního podniku S. T. státní podnik.

Z rozhodnutí Okresního úřadu [redacted] ze dne 6. října 1992, které nabylo právní moci 19. února 1993 soud zjistil, že žalovaní jsou oprávněnými osobami podle zákona o půdě a jsou podílovými vlastníky pozemků č. [redacted] o výměře 8.340 m² a pozemku č. [redacted] o výměře 4.541 m².

Z dohody o vydání pozemku v kat. území [redacted] soud zjistil, že právní předchůdce žalobce S. T. státní podnik vydal žalovaným pozemek č. [redacted] a [redacted] v kat. území [redacted], obec [redacted]. V dohodě pod bodem 6 je uvedeno, že na těchto pozemcích se nachází vrtaná studna - zdroj vody pro objekt ubytovny předávajícího ([redacted]). Faktické předání studny bude provedeno protokorálně do 15. března 1993 a zároveň bude uzavřena smlouva o odběru vody pro výši uvedený objekt ubytovny. Dále pod bodem 3 dohody je uvedeno, že předávající se zavazuje odstranit veškeré stavby z areálu tábora kromě chatek studny a požární nádrže. Dohoda je bez data.

Z výpisu z katastru nemovitostí kat. území [redacted], list vlastnictví [redacted], z 16. června 1997 soud zjistil, že žalovaní jsou vlastníky parcely č. [redacted] o výměře 4.541 m² ostatní plocha, staveniště.

Ze zprávy Okresního úřadu [redacted] ze dne 22. července 1996 soud zjistil, že na základě Hydrogeologického průzkumu provedeného v období listopad 1977 a červen 1978 byli investorem a to [redacted] provedeny tři vrty, z nichž dva byly situovány v prostoru výstavby ubytovacího zařízení [redacted] a jeden v prostoru [redacted]. V průběhu výstavby výsledek čerpacího pokusu prokázal nedostatečnou vydatnost dvou vrtů a proto bylo povoleno propojení s vrtem provedeným na pozemku č. [redacted] katastru [redacted] v areálu pionýrského tábora. Dne 12. prosince 1979 požádal investor stavby o vodohospodářskou kolaudaci. Z kolaudačního rozhodnutí ze dne 6. března 1980 vydaném ONV [redacted] pod č.j. [redacted] byla stavba schválena jako dokončená a současně byl investorovi povolen odběr podzemní vody z vlastních zdrojů podle § 8 odst. 1 písm. b) Zák. č. 138/1973 Sb. o vodách, bez omezení doby na kterou se povolení vydává. Odběr vody byl povolen v množství 0,7 l ze 1 sekundu, max. 59.000 litrů za 1 rok.

Ze zprávy Okresní hygienické stanice [redacted] z 8. dubna 1980 soud zjistil, že byl vydán souhlas se zřízením ochranného pásma u vodního vrtu v [redacted] o poloměru 10 x 10 m.

Ze smlouvy o nájmu mezi pronajímatelem Ing. D. [redacted] J. [redacted] a nájemcem S. T. státní podnik soud zjistil, že předmětem smlouvy o nájmu je nájem vodního zdroje - studny výše specifikované, který přešel do vlastnictví pronajímatele v souvislosti s vydáním pozemků.

Z dopisů, které byly vyměněny mezi žalobcem a žalovanými a to z dopisu ze dne 13. srpna 1996, 8. října 1996, 22. října 1996, 6. listopadu 1996, z faxu z 8. října 1996 soud zjistil, že účastníci mezi sebou vzájemně jednali ohledně dané vrtané studny.

Dle § 80 odst. c) o.s.ř., návrhem na zahájení řízení lze uplatnit, aby bylo rozhodnuto zejména o určení, zda tu právní vztah nebo právo je či není, je-li na to naléhavý právní zájem.

Dle § 120 odst. 1 Občanského zákoníku, součástí věci je vše, co k ní podle její povahy náleží a nemůže být odděleno, aniž by se tím věc znehodnotila. Dle odst. 2 citovaného §, stavby není součástí pozemku.

Dle § 123 Občanského zákoníku, vlastník je v mezích zákona oprávněn předmět svého vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užitky a nakládat s ním.

Dle § 126 odst. 1 Občanského zákoníku, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kdo do jeho vlastnického práva neoprávněně zasahuje; zejména se může domáhat vydání věci na tom, kdo mu ji neprávem zadržuje.

V provedeném řízení bylo prokázáno, že právní předchůdce žalobce vybudoval v r. 1978 vrtanou studnu na pozemku č. parcely [redacted] v kat. území [redacted]. K pozemku, na kterém byla vrtaná studna vybudována měl právní předchůdce žalobce právo hospodaření. Právní předchůdce v r. 1977 začal stavět dále vodohospodářské dílo a to pro novou výstavbu 14. rodinných domků [redacted] v sousedním kat. území [redacted]. Čerpacím pokusem bylo zjištěno, že vybudované dva vrty mají nedostatečnou vydatnost a proto bylo povoleno investoru stavby t.j. [redacted] propojení s vrtem provedeným na pozemku č. katastru [redacted].

Rozhodnutím Pozemkového úřadu Okresního úřadu [redacted] ze dne 6. října 1992, které nabylo právní moci 19. února 1993 se žalovaní stali vlastníky pozemku č. [redacted]. Tehdáž při vydávání pozemků vznikla u právního předchůdce žalobce i u žalovaných nesprávná domněnka, že vrtaná studna přešla do vlastnictví žalovaných i s pozemkem, neboť nebyla zapsána v katastru nemovitostí.

Na základě této nesprávné domněnky byla uzavřena mezi právním předchůdcem žalobce a žalovanými smlouva o nájmu, ve které žalovaní vystupují jako pronajímatelé předmětné studny na pozemku č. [redacted]. V této smlouvě je uvedeno, že jejím předmětem je nájem vodního zdroje - studny, který přešel do vlastnictví pronajímatele v souvislosti s vydáním pozemků. Smlouva byla uzavřena na dobu třech roku od jejího podepsání, podepsaná byla dne 7. května 1993.

V době, kdy již měla platnost předmětné smlouva končit, začali účastníci mezi sebou jednat o uzavření nové smlouvy. Nová smlouva byla již připravena k podpisu, žalobce tuto smlouvu však nepodepsal a začal tvrdit, že vlastníkem této studny je a.s. S [redacted], t.j. žalobce. Žalovaní naopak trvali na tom, že vlastníky studny jsou oni a dne 4. října 1996 vypnuli elektrický proud k čerpadlu na studni, čímž došlo k znemožnění čerpání vody z této studny.

Žalobci poté podali k soudu žalobu v které žádali aby soud určil, že nájemní smlouva ze dne 13. května 1993 je neplatná a že výlučným vlastníkem vrtané studny je žalobce. Dále požadovali, aby soud rozhodl, že žalovaní jsou povinni ztrpět vstup žalobce na pozemek č. [redacted] a dále, že žalovaní jsou povinni se zdržet jakýchkoliv zásahů do provozu stavby studny.

Určovací žaloba má preventivní povahu a má za účel poskytnout ochranu právnímu postavení žalobce dříve, než dojde k porušení právního vztahu nebo práva; není proto opodstatněna tam, kde právní vztah nebo právo byly porušeny a kde je třeba se domáhat ochrany žalobou na plnění. V případě, kdy lze žalovat na splnění povinnosti, může však být naléhavý právní zájem na určení dán tehdy, jestliže se určovací žalobou vytvoří pevný právní základ pro právní vztahy účast-

níků sporu, a předejde se tak případným dalším žalobám na plnění, nebo jestliže žaloba na plnění neřeší a ani nemůže řešit celý obsah a dosah sporného právního vztahu nebo práva.

U 1. bodu žaloby, týkající se nájemní smlouvy ze dne 13. května 1993, soud nejprve zkoumal, zda je zde naléhavý právní zájem žalobců na určení, že tato nájemní smlouva je neplatná. V daném případě dospěl soud k závěru, že naléhavý právní zájem v tomto prvním bodě ze strany žalovaných dán není. Smlouva o nájmu vrtané studny na pozemku č. [redacted] je datována datem 7. května 1993 a datem 13. května 1993. 7. května 1993 byla smlouva podepsána pronajímatelem Ing. [redacted] J. [redacted], t.j. jedním s žalovaných, dne 13. května 1993 pak byla smlouva podepsána nájemcem, t.j. zástupcem žalobce. Platnost smlouvy byla na 3. roky takže k datu 13. května 1996 již smlouva nebyla platná. Žaloba byla soudu podána 21. ledna 1997 t.j. v době, kdy předmětná smlouva o nájmu pozbyla své platnosti. Soud tudíž v tomto 1. bodu žaloby dospěl k závěru, že žalobce nemůže mít žádný právní zájem na určení, že předmětná smlouva je neplatná vzhledem ke skutečnosti, že tato smlouva svou platnost již pozbyla a to uplynutím času, na který byla uzavřena. Soud proto dle § 80 písm. c) o.s.ř. žalobu na určení neplatnosti nájemní smlouvy o nájmu vrtané studny na pozemku č. [redacted], zamítl.

V další části žaloby pak žalobce žádal aby soud určil, že on je výlučným vlastníkem vrtané studny a dále pak žaloval na plnění.

Soud v daném případě dospěl k názoru, že žalobce oprávněně spojil určovací žalobu s žalobou na plnění, protože určovací žalobou byl vytvořen pevný právní základ pro právní vztahy účastníků sporu týkající se žaloby na plnění. Kdyby žalobce žaloval pouze na určení, že on je výlučným vlastníkem vrtané studny, aniž by dále požadoval plnění na žalovaných, nebyl by účel určovací žaloby splněn a samotná žaloba na plnění neřeší a ani by nemohla řešit celý obsah a dosah sporného právní vztahu.

V řízení bylo prokázáno, že vrtanou studnu na pozemku č. [redacted] vybudoval právní předchůdce žalobce, v řízení však nebylo prokázáno, že tato studna by byla žalovaným předána. V dohodě o vydání pozemků v kat. území [redacted] je pod bodem 6 uvedeno, že na uvedených pozemcích se nachází vrtaná studna - zdroj vody pro objekt ubytovny předávajícího. Dále je uvedeno, že faktické předání studny bude provedeno protokolárně do 15. března 1993. Soudu však nebyl žádný protokol o předání studny předložen, soudu nebyl předložen ani jiný doklad o tom, že studna byla žalovaným skutečně předána.

Vybudovaná studna na pozemku č. [redacted] zásobovala vodou 14 rodinných domků a to celoročně a byla součástí vodního díla sestávajícího ze staveb, které tvořily propojení vrtů, stavba hydroforové stanice, stavba vodovodního řádu v délce 1,5 km a ze stavby vodovodní přípojky považované za vodní dílo v délce 0,5 km. Soud dospěl k závěru, že předmětná vrtaná studna na pozemku č. [redacted] tvoří příslušenství k jiným stavbám ve vlastnictví žalobce a jedná se o drobnou stavbu ve smyslu § 120 Občanského zákoníku a není součástí pozemku, který je ve vlastnictví žalovaných.

Soud proto dle § 80 písm. c) o.s.ř., § 120, § 123 a § 126 odst. 1 rozhodl, že výlučným vlastníkem vrtané studny na pozemku č. [redacted] kat. území [redacted] je žalobce.

Vzhledem ke skutečnosti, že předmětná vrtaná studna vyžaduje pravidelnou údržbu, a vzhledem ke skutečnosti, že soud rozhodl, že vlastníkem předmětné studny je žalobce, rozhodl soud dále dle § 120, 123 a 126 odst. 1 Občanského zákoníku, že žalovaní jsou povinni trpět vstup žalobce na pozemek č. [redacted] v kat. území [redacted] za účelem oprav a údržby předmětné vrtané studny

a přívodu elektrické energie a k údržbě ochranného pásma a inženýrských sítí umístěných v podzemí.

Soud dále rozhodl dle § 126 odst. 1 o.s.ř., že žalovaní jsou povinni se zdržet jakýchkoliv zásahů do provozu stavby studny na pozemku č. [REDACTED] v kat. území [REDACTED].

Soudá dále rozhodl dle § 2 odst. 1 písm. a), § 3 a § 7 Zák. č. 549/1991 Sb. o soudních poplatcích v platném znění, že žalobce je povinen zaplatit částku 3.000,- Kč jako doplatek soudního poplatku a to na účet Okresního soudu Praha - západ. Podanou žalobou požadoval žalobce rozhodnutí ve 4 samostatných věcech a proto byl povinen zaplatit částku 4.000,- Kč, zaplatil však pouze částku 1.000,- Kč.

Protože obě strany měly ve věci úspěch pouze částečný, rozhodl soud le § 142 odst. 2 o.s.ř., že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím zdejšího soudu.

Nebude-li povinnost stanovena tímto rozsudkem splněna dobrovolně, je možno podat návrh na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 18. září 1997

za správnost vyhotovení:

[REDACTED]

[REDACTED]

Mgr. Petr Haněk
samosoudce